

Bir Şiirde Bile Yaşatıyorsan Aşkı Ve Umudu

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Temmuz 2019

“Ve aşk bize rağmen kurulmuş iki kişilik bir imparatorluktur.” (Haydar Ergülen)

Kaç mevsim geçti üzerinden?
Tanımlanması zor bir ülküdü mazi,
Ömrü ,
Bölgelere ayıran
Belki de karanın batağı idi
Ayrı düşmüş iki ada
Ve dürttü mavi tüm renkleri.

Bozguna uğrayan türevine insan ırkının
Kılıçklar saplandı.
Aşktı aksayan
Aşktı külfet yükleyen
Aşktı hem de serinleten.
Temmuzun küründe bir yanılğı
Aşkın b/atağında bir sancı.
Şimdişine tapan İlahi acı
Öykündüğü mevsimde dik açılı gölgeler:
Hipotenüsü kayıptı üçgen ilişkilerin.
Adı olmayan bir ırmak mesela
Adını unutmuş bir adam
Kadınınsa yoktu hiç ümidi.

Diri mevsim tensiye etti ölümü:
Düşledi, dişledi her yenilgiyi
Mağdur bir düş'ün de öyküsüydü gün
Günden öte hüzne saplı kılıcı
Bir de bükemediğin
Bileği mi öptüğün son ayrıçtı?
İnsan denen tinin de mağdur öyküsü:
Mazlum bir yetimde başladı inkâr
Çapulcu gölgeler öteledikçe masumiyeti
Kazan kaldırdı ırklar ve erkler.
Her çözeltti bir yengiydi;

Her yengi de diri bir yargı.

Ötelenen aşkın mağdur ekseninde
Azametli bir lehçe
Kulpu kırık düşlerin de titrinde
Doğurgan bir sabah:
El, el üstünde idi:
Güneşin
Ayakları gerisi geri giderken
Tabularına sadık masum hayatların da
Janjanlı rüyası.
Misafir ettiğin her duada
Huzura dönük yüzünle
Ölümü dahi sahiplendiğin...

Yoksa ölüm müydü sahip çıktığı her duyguyu
Gömerken bulutların pırlıltısında
Yeniden doğduğunun da müjdecisi?
Azat ettiğin her dünde saklı hümayunu sevdanın
Ve her sevdada saklı ölü yetilerin
Uzağında kalsan bile nefsin
Nefessiz kaldığın günlerin özrü mü yoksa?
Yoksunluğun her imlecinde tümlenen vasiyetin
Vuku bulan bir şiirde bile yaşatıyorsan
Aşkı ve umudu...

Ne duruyorsun, sefil gölgem?
Aziğa alındığın değil miydi
İlla ki ömrünü resmeden?
Şimdi çekilebilirsin huzurumdan:
Keyfım olunca davet ederim seni:
Azıcık uyumalı ve dümenine geçmeliyim mabedimin:
Hangi kifayetsiz cüret edecekse söndürmeye
İçimdeki İlahi Aşkı,
Sanır mısın ki kolay geldim ben bu günlere?
Yaşadığım kadar da kefilim düşlerime
Düşmediğim kadar yakasından mucizelerin
Sadık bir kulum da Rabbine:
Çemkiren iblise lanet okuduğum

Ufkumda uçarken dahi nutkumun tutulmadığı.

Sevdiğim kadar mutluyum;
Mutlu olduğum kadar yalnızlığın ırkında
Bir melun hece
Tabi olduğum hepi topu
Aşkın rükûsu
Sancağına kazılı ruhumda
Ruhumsa emanet Yaratana
Kâinat durduğu sürece
Gözlerimdeki ışıltıyı da saklı tutacağım
Ettiğim her yeminle
Edindiğim mertebeyi sürdürmek evrenin indinde.